

„La scara istoriei avem de-a face, trebuie, neapărat, să avem de-a face, cu o identitate națională. Toți, deopotrivă, visăm, tânjim, aspirăm la o apartenență concretă, fie la o familie, fie la un grup, fie la o societate, fie la o comunitate și, de ce nu, la un neam, la un popor, la o țară, altfel, devenim niște apatrizi!...

Din seria „Anul Centenar al României și al Românilor” Eseu - Identitatea... Stelian Gomboș

Din seria „Anul Centenar al României și al Românilor”

Identitatea...

Motto: „Spune-mi de unde ești și cu cine te însoțești ca să-ți spun cine ești!”

În orice context, întâlnire, întrunire sau împrejurare, primul lucru pe care îl ai de făcut este să te prezinți celorlalți, să-ți declini identitatea căci, da, toți laolaltă și fiecare, în chip personal, avem o identitate, o apartenență, o minimă/elementară carte de identitate, de vizită și de prezentare!...

Și-i auzi pe semenii, amicii, colegii, vecinii, frații și prietenii tăi spunând: da, acesta-i cutare și cutare, acesta-i așa și așa, acesta-i un om bun, acesta-i un om drept, un om corect, un om cinstit, un om onest, un Om!...

Altfel spus, avem de-a face cu o identitate individuală, cu o identitate familială și cu o apartenență socială, îndeosebi, la nivelul persoanei, la nivel micro!...

Însă, dincolo de toate acestea, la scara istoriei, la nivel macro, avem de-a face, trebuie, neapărat, să avem de-a face, cu o identitate națională, cu o identitate spirituală, cu o identitate culturală, cu una civilizațională, colectivă și comunitară!...

Toți, deopotrivă, visăm, tânjim, aspirăm la o apartenență concretă, fie la o familie, fie la un grup, fie la o societate, fie la o comunitate și, de ce nu, la un neam, la un popor, la o țară, altfel, devenim niște apatrizi!...

Iar când am câștigat, obținut și dobândit toate acestea, nu ușor, ci cu efort, jertfă și sacrificiu, să fim foarte atenți, precauți și prudenți, să le

păstrăm, să le apărăm, să le protejăm, să le acredităm, să le întreținem, să le dezvoltăm și să le cultivăm, căci, cu toții știm, că valoarea, numele bun, renumele și respectul datorat unei persoane, unui colectiv/comunități de persoane, unei instituții, unei țări, unui popor și unui neam este direct proporțional cu afirmarea/susținerea, cunoașterea și recunoașterea identității și apartenenței entității respective, adică cu valorile, principiile, normele, regulile și elementele cheie pe care tu – ca individ, ca persoană, ca instituție, ca societate, ca neam, ca popor și ca țară, le aperi, le propovăduiești, le mărturisești, le cultivi, le afirmi și le susții ori ba!...

Mai precis, mai exact sau mai corect spus, identitatea și apartenența noastră stă și constă în și din faptele și gesturile noastre, în atitudinile și comportamentul nostru zilnic, cotidian, fiindcă noi toți suntem cei care dăm substanță identității/apartenenței noastre, spirituale, morale, culturale, sociale și naționale, sau nu, prin ceea ce întreprindem noi, prin ceea ce realizăm noi, prin ceea ce creăm noi, prin ceea ce preluăm și predăm/transmitem noi mai departe și prin ceea ce desăvârșim noi, din punct de vedere material, cultural, social și spiritual!...

Da, noi toți suntem, alcătuim și formăm România și, deci, după cum suntem noi, fiecare în parte, așa este și această țară, corectă sau nu, umilă, umilită sau nu, demnă sau nu, onestă sau nu, cinstită sau nu, ignorantă, arogantă și superficială sau nu, mutilată, integră, întregă sau nu, sinceră, responsabilă și serioasă sau nu!...

Într-un cuvânt, noi alcătuim/formăm neamul, poporul, statul și țara, cu alte cuvinte, să nu (mai) așteptăm de la alții, de oriunde și de aiurea, să ne facă nouă ordine și curățenie, în casă și în țară, să ne pună nouă în bună rânduială și dreaptă cuviință viața și viețuirea, zilnică și cotidiană, altfel zis, să avem puterea, tăria, capacitatea și, chiar, competența, să ne stabilim singuri, proiectele, regulile, principiile și, în special, prioritățile, să fim în stare a spune da (numai) acolo și atunci când trebuie spus da și nu acolo și atunci când situația o cere, adică „ce este da să fie da iar ce este nu să rămână nu!”

Atât și nimic mai mult sau nimic altceva, toate acestea fiind sau conducând la identitatea cea adevărată și la apartenența reală!...

Dacă ar fi să ne referim, în cele ce urmează, în primul rând la identitatea noastră spirituală, altminteri, strict legată de cea culturală și națională, vom afirma, reține și susține faptul că, dimensiunea spirituală a identității este fundamentală, esențială!...

Limba, ca mijloc de comunicare între oameni, constituie în mod cert un veritabil liant substanțial și un edificator vehicul de circulație a valorilor spirituale și culturale în interiorul unei comunități umane.

Identitatea spirituală și culturală este cea care își pune cu adevărat pecetea specifică, unică asupra identității personale a omului, dar și asupra identității mai largi, a unei comunități mai extinse, locală, regională sau națională.

Printre și între altele, identitatea/apartenența noastră spirituală este singura cu adevărat relevantă, elocventă și definitorie, și chiar dacă există și se vorbește de caracteristici genetice comune ale unor grupuri etnice compacte din anumite regiuni geografice, luând în considerare amestecarea în timp a neamurilor și a popoarelor, a devenit inactuală și dovedită păguboasă susținerea vreunei teorii a purității de rasă la nivel de popoare în formele actuale de organizare în structuri statale.

Se știe foarte bine la ce atrocități poate duce teoria, transformată în ideologie politică, a superiorității substanțiale a unei rase umane asupra alteia.

În Iisus Hristos, firea omenească sau umanitatea, pe care El a mântuit-o ca Dumnezeu și om, din iubire de oameni, prin răstignire și Învierea Sa din morți, e una singură, pe întreg mapamondul.

De aici rezultă și caracterul universal al creștinismului, al Bisericii Ortodoxe, care conferă identitate, dar o și depășește pe verticală, în cele din urmă. Natura umană este una, izbăvită de Dumnezeu Cel Unul („Cred într-Unul Dumnezeu...”) în Sfânta Treime, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, în Biserica Sa cea una („...Și-ntr-Una, Sfântă, Sobornicească și Apostolească Biserică...”), indiferent unde se află pe glob...

Și așa cum Dumnezeu Cel Unul este totodată întreit în persoane, iar Biserica cea Una este formată din Bisericile din fiecare loc de pe pământ, la fel și firea omenească cea una este multiplă, sub aspectul identității personale, familiale, locale și naționale...

Însă, fără ruperea sau sfâșierea unității întregului, ci în comuniunea permanentă într-un El!...

Schimbând puțin, registrul discuției, vom insista asupra faptului că, identitatea națională a unui popor este un dat istoric, adică o însușire înnăscută, o realitate asumată, convenită în mod natural unei comunități etnice!...

Ca urmare, aceasta nu se stabilește la masa tratatelor și nici nu poate fi atribuită unui popor de către vreo mare putere politică a momentului sau vreo organizație cu vocație mai mult sau mai puțin universală!...

Această noțiune fundamentală definește un popor o dată pentru totdeauna și este rezultatul unui proces istoric îndelungat, care are la bază

unitatea de limbă, de teritoriu, de viață economică, de factură psihică și socială, de cultură și civilizație și se manifestă, în esență, în conștiința originii comune și în sentimentul apartenenței la o singură națiune.

Națiunea, cea mai înaltă expresie a identității unui neam și popor, a apărut ca formă de comunitate umană istoricește necesară, de-a dreptul indispensabilă, în perioada destrămării feudalismului și apariției modului de producție capitalist.

Cu toate că are unele premise etnice și antropologice, națiunea este un fenomen preponderent social, rezultat al unei evoluții istorice îndelungate, în cursul căreia diferite neamuri, popoare și rase s-au amestecat între ele, dând naștere națiunii.

În altă ordine de idei, voi reitiera faptul că, da, depinde de noi, de fiecare în parte și de toți laolaltă, în mod colectiv și solidar, iar nu solitar, cum tratăm toată această problemă, a identității și apartenenței noastre, spirituale, culturale și naționale, cum ne raportăm la această țară, cum abordăm acest popor și cum cinștim sau prețuim acest neam, bine știind, cu toții, că tăvălugul globalizării și al relativizării de orice fel a intrat (și) în hotarele noastre, hoții de identitate, fiind și activând, și la propriu și la figurat, pe toate drumurile!...

Probabil că acum ar trebui să înțelegem, mai mult și mai bine ca oricând, menirea noastră, locul, rolul și rostul nostru în interiorul acestui stat și națiuni, asumându-ne, în mod responsabil, toată această identitate și apartenență spirituală, morală, culturală și națională, însă, nu cu surle și cu trâmbițe, nu prin discursuri siropoase și patetice, nu prin declarații pline de emfază și naționalism gratuit și deșănțat, ci discret, dar, concret, prin tot lucrul cel bun și prin toată fapta ce bună, bine plăcute Lui Dumnezeu și mult folositoare poporului/neamului Său, dreptcredincios și dreptslăvitor creștin!...

Da, am mai spus-o și repet: avem misiunea de a contribui la bunul mers al acestui neam și popor, avem chemarea de a cinși această țară, cu toată identitatea ei, prin tot ceea ce suntem și facem, avem datoria de a prețui acest neam, avem obligația morală de a apăra și de a sluji acest neam și acest popor!...

Cum? De pildă, prin împlinirea datoriei noastre sociale, materiale și profesionale, atunci și acolo unde ni se cere!...

Prin apărarea/cultivarea valorilor, principiilor și tradițiilor acestui popor, bimilenar, apostolic și voievodal, nu colonial!...

Prin prețuirea, cu recunoștință sinceră, a tuturor semenilor/conaționalilor noștri, care, prin toată activitatea lor, exemplară

și remarcabilă, au contribuit la afirmarea și recunoașterea țării noastre în panoplia tuturor celorlalte state europene și, nu numai!...

Da, România și identitatea noastră, ca țară, ca națiune, ca neam și ca popor, este (în) fiecare dintre noi, și după cum suntem noi, fiecare în parte și toți laolaltă, așa este și această țară, corectă sau nu, umilă, umilită sau nu, demnă sau nu, onestă sau nu, cinstită sau nu, ignorantă, arogantă și superficială sau nu, mutilată, integră, întreagă sau nu, sinceră, responsabilă și serioasă sau nu!...

Într-un cuvânt, noi alcătuim/formăm neamul, națiunea, poporul, statul și țara, cu alte cuvinte, să nu (mai) așteptăm de la alții, de oriunde și de aiurea, să ne facă nouă ordine și curățenie, în casă și în țară, să ne pună nouă, în bună rânduială și dreaptă cuviință, viața și viețuirea, zilnică și cotidiană, altfel zis, să avem puterea, tăria, capacitatea și, chiar, competența, să ne stabilim singuri, proiectele, regulile, principiile și, în special, prioritățile, să fim în stare a spune da (numai) acolo și atunci când trebuie spus da și nu acolo și atunci când situația o cere, adică „ce este da să fie da iar ce este nu să rămână nu!” Atât și nimic mai mult sau nimic altceva!...

Cu alte cuvinte, acum, în concluzia și încheierea acestui material, dacă ar fi să ne referim, puțin, în mod concis, la identitatea noastră națională vom sublinia faptul că această reflectă sentimentul de apartenență etnică autohtonă, care este intim fiecărei persoane și care depinde de felul în care persoana respectivă interiorizează reperatele sale identitare cele mai importante: limba, cultura și credința!...

Așadar, limba română și credința creștină românească, autentică, sunt componente fundamentale ale ființei și identității poporului român!...

De aceea, negarea a uneia din aceste componente reprezintă, de fapt, un atac asupra identității poporului român!...

Astăzi, într-o lume globalizată și secularizată, nivelatoare de identități culturale pentru câștig de capital financiar imediat, România, Națiunea Română trebuie să își păstreze identitatea sa și să își cultive/promoveze simbolurile și valorile sale spirituale, autentice!...

Cu toate că există (și) unele beneficii ale globalizării, mai ales în domeniul informatic și în cel economic, totuși piața globală și sistemul informațional mondial nu pot suplini pierderea identității spirituale a unui neam și a unui popor!...

În acest sens, este mereu actuală întrebarea: „Ce îi folosește omului să câștige lumea întreagă, dacă-și pierde sufletul?” (Marcu 8, 36).

Numai o mai bună cunoaștere a identității și a demnității naționale ajută un popor să se dezvolte și să dănuie în istorie, intrând în dialog demn și creator cu alte nații, neamuri și popoare!...

Diminuarea sau slăbirea identității naționale, la care conduce impactul unei globalizări agresive, motivată de eficiență, prosperitate și succes economic imediat, nu este benefică nici pe plan local, regional, nici la nivel universal!...

Există, de exemplu, astăzi țări integrate de decenii în toate structurile Uniunii Europene, sau țări fondatoare ale proiectului globalist, care conștientizează importanța prezervării sau reinventării propriei identități naționale...

Degradarea/deteriorarea identității noastre naționale trebuie oprită prin cultivarea culturii noastre naționale, a credinței și a tradițiilor noastre populare în cadrul cooperării globale, prin susținerea și promovarea simbolurilor și proiectelor culturale de afirmare a identității/apartenenței noastre naționale!...

În acest sens, este fundamental și crucial să (ne) redescoperim elementele esențiale ale identității noastre românești pentru a transmite lumii și posterității un mesaj substanțial și consistent, pozitiv și afirmativ, frumos și curat despre România și despre spiritul neamului nostru românesc sau etosul poporului român.

Altfel spus, identitatea noastră națională, unirea și unitatea noastră nu trebuie să constituie doar o referință simbolică, istorică, comemorativă, aniversară și omagială – tip centenar și (doar) atât ci să ajungă a fi (și) un demers concret, un deziderat continuu sau o permanentizare, consistentă, substanțială, durabilă, stabilă, statornică și eficientă, căci numai astfel vom mai rezista, numai așa ne mai putem menține, proteja, apăra și, salva!...

Stelian Gombos

<https://steliangombos.wordpress.com/>

Semnați pentru Unirea R. Moldova cu România.

https://www.petitiononline.com/semnturi_pentru_unirea_republicii_moldova_cu_romania

www.noidacii.ro

RETRANSMITEȚI, RETRANSMITEȚI, RETRANSMITEȚI